

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания.

1. Първото основание е изведено от това, че жалбоподателите акционери (т.е. акционерите на Trasta Komercbanka, за разлика от самата Trasta Komercbanka) нямат правен интерес да подадат жалба за отмяна, който да е отделен от правния интерес на Trasta Komercbanka.

Първото основание е подкрепено със следните доводи:

- жалбоподателят твърди, че Общият съд е изтъквал неправилно съдебната практика, която изисква акционерите да установят, че притежават самостоятелен правен интерес от провеждането на производство срещу решение, чиито адресат е предприятието, част от капитала на което притежават. По-конкретно, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в определенията си от 12 септември 2017 г., че тази съдебна практика не се прилага по дело T-247/16,
 - жалбоподателите акционери не са установили, че притежават правен интерес, отделен от този на Trasta Komercbanka: тяхното правно положение не е било засегнато от обжалваното решение (за разлика от решението за ликвидацията, което е отделен акт). Не може да се приеме, че жалбоподателите акционери имат правен интерес Trasta Komercbanka да притежава банков лиценз, различен от собствения правен интерес на Trasta Komercbanka да притежава банков лиценз.
 - по-конкретно, интересът да се претендира обезщетение за вреди или икономическият интерес на акционерите от получаването на дивиденди не би трябвало да се считат за самостоятелен правен интерес.
2. Второто основание е изведено от това, че жалбоподателите акционери нямат *locus standi*, като се има предвид, че обжалваното решение не ги засяга лично.

Второто основание е подкрепено със следните доводи:

- жалбоподателите акционери не са лично засегнати от обжалваното решение, тъй като то не ги засяга поради някои специфични за тях качества.
 - обжалваното решение не поставя жалбоподателите акционери в различно правно положение от това на останалите акционери или на самата Trasta Komercbanka.
3. Третото основание е изведено от това, че жалбоподателите акционери нямат *locus standi*, като се има предвид, че обжалваното решение не ги засяга пряко.

Третото основание е подкрепено със следните доводи:

- жалбоподателите акционери не са пряко засегнати от обжалваното решение, тъй като техните права не са били съществено засегнати по смисъла на съдебната практика,
- само икономическа загуба в резултат на обжалваното решение не води до извода, че тяхното правно положение (за разлика от това на Trasta Komercbanka) е било засегнато, независимо от размера на тези икономически последици.

Преюдициално запитване от Areios Pagos (Гърция), постъпило на 27 ноември 2017 г. — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos и др.

(Дело C-664/17)

(2018/C 032/24)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Areios Pagos

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ellinika Nafpigeia AE

Ответници: Panagiotis Anagnostopoulos и др.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли, по смисъла на член 1 от Директива 98/50/ЕО⁽¹⁾ и за да се установи дали е налице или не прехвърляне на предприятие, стопанска дейност или части от предприятие или стопанска дейност, под „стопански субект“ да се разбира напълно самостоятелна производствена единица, която може да функционира за постигане на стопанската си цел, без да е необходимо да си набавя (чрез закупуване, заем, наемане или по друг начин) производствени фактори (суровини, работна ръка, технически съоръжения, части от крайния продукт, помощни услуги, икономически ресурси и т.н.) от трети лица? Достатъчно ли е, вместо това, за квалифицирането като „стопански субект“ да са налице отделен предмет на дейност, действителна възможност този предмет да представлява целта на стопанското предприятие и възможност за ефективна организация на факторите на производство (суровини, машини и друго оборудване, работна ръка и помощни услуги) за постигането на тази цел, независимо дали новият оператор си набавя производствените фактори и от външни източници или дали в конкретния случай е постигнал или не целта на дейността си?
- 2) Изключено ли е, по смисъла на член 1 от Директива 98/50/ЕО, да е налице прехвърляне, когато прехвърлителят или приобретателят или и двамата предвиждат не само успешно продължаване на дейността от страна на новия оператор, но и нейното бъдещо прекратяване в рамките на ликвидация на предприятието?

⁽¹⁾ Директива 98/50/ЕО на Съвета от 29 юни 1998 година за изменение на Директива 77/187/ЕИО относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 201, 1998 г., стр. 88).